vastu võtta 23 seadust, nende seas rea seadusi, mis presidendi poolt antud dekreetidena istungjärkude vaheajal, ja ka riigi tulude-kulude lisaeelarve. Rahvaesindusel tuli läinud aastal seisukoht võtta ka Vabariigi Presidendi otsuse kohta kaitseseisukorra pikendamise asjus. Kaitseseisukord on meil kestnud juba 1934. a. märtsikuust alates ja seda pikendati läinud aasta septembris veel kord käesoleva aasta 12. septembrini. Selle küsimuse otsustamise puhul puhkesid rahvaesinduses väga elavad vaidlused põhjuste kohta, mis valitsuse arvates tingisid kaitseseisukorra järjekordset pikendamist.

Ajakirjandusele antud seletuses kaitseseisukorra vajadusest märkis peaminister K. Eenpalu peale muu, et kaitseseisukord on universaalseks valitsemisvahendiks, mis aitab nii mõneski asjas asendada vananenud hariliku aja seadusi. Kaitseseisukorra pikendamist olevat põhjustanud välispoliitiliselt segased ajad ja vajadus kindlustada avalikku sisekorda, kuni vastavate seadustega on jõutud järele riigikorra muutustele. Peaminister andis ühtlasi lootust, et kaitseseisukord võib lõppeda juba aasta pärast, kui ei teki väliseid häirivaid sündmusi. Vastasrind aga leidis, et kaitseseisukorra pikendamiseks ei ole kaaluvaid põhjusi, kuna välispoliitiliselt ärevad päevad on möödunud ja sisepoliitiliselt valitseb meil rahu ning kõigiti normaalne olukord. Nagu oodata võis, jäi kehtima presidendi otsus kaitseseisukorra pikendamise kohta.

Paar päeva enne rahvaesinduse sügisese istungjärgu algust toimus Tallinnas Isamaaliidu kongress, kus peaminister K. Eenpalu oma varemalt avaldatud seisukohtade kokkuvõttena rõhutas uue hüüdsõna — juhitava demokraatia — teostamise vajadust. Ta ütles: demokraatia peab tugenema rahva ühtlusele, solidaarsusele ja peab olema juhitav. Parlamentlikku korda tuleb viia uusi harjumusi. Igas organisatsioonis peab toimuma juhtimine. Vana korra juurde tagasiminekut ei ole.

Kuidas rahvast poliitiliselt organiseerida, selle

Eesti kroonika 1938, lk. 38